

LONDÝNSKÝ ZPRAVODAJ

1. ČÍSLO 2022

Recenze

Tvorba vašich spolužáků

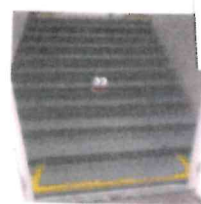
Nakupujete? A co?

Co se šeptá

Romeo a Julie, jak to s nimi máme

Londýnská doporučuje...

Kryštofova vystřihovánka

Bliží se Vánoce

Londýnské schody

VYKUTÁLENÉ PERLIČKY

Den jazyků

Co vy a Barbie ?!

Patří ananas na pizzu?

Co bylo:

Podivuhodné skutečnosti: Londýnské schody

Drazí čtenáři, vítejte u naší zbrusu nové nepravidelné rubriky, ve které se budeme snažit vnášet ždibec světla do tmy všední nudy. V prvním díle jsme se rozhodli podívat na zoubek tématu, jež je nám všem jistě velice blízké. Tím samozřejmě nemůže být nic jiného, než naše milované Londýnské schody. Jistě si také v souvislosti s nimi pokládáte mnoho otázek (Kdo letos vyhraje? Pokořím svůj rekord? Budou zase řízky?) Nezajímalo Vás ale někdy, jaký je příběh schodu na londýnských schodech? Nás upřímně zprvu taky ne, ale poté, co jsme s tímto problémem konfrontovali jeden z "londýnských schodů", tak se naše idealizované představy o tomto tradičním školním závodu dočista rozsypaly. (Následuje mírně upravená verze vypravování 5. schodu zespoda)

„Na oné skále jsem žil již nějaký ten pátek, pokud dobře počítám už to je asi 300 milionů let, jsem prostě ze staré školy. Byl to jen další krásný den, slunce mi příjemně opalovalo záda. Když v tom ... prásk! Výbuch mě odtrhnul od mé rodné hroudy. Další události mám jakoby zahalené mlhou, vzpomínám si až na to, jak mě nějaký holomci násilím rvou mezi další kameny. S hrůzou jsem zjistil, že mě i ostatní "opracovali" do jakéhosi hnusného neestetického útvaru bez jakékoliv umělecké hodnoty.

Když jsem se pořádně rozkoukal, všiml jsem si, že kolem mě stojí jistá budova, jež byla oproti zalesněným vrcholům Jeseníků vybudována opravdu nezázivně, ale byl to už koneckonců můj domov. Dovedete si tedy představit mé rozhořčení, jakmile jsem zjistil, že mé tělo využili jako věc, po které šlapou stovky nemytých podrážek.

Můj život byl tedy nudný koloběh špinavých bot. Někteří lidé to "chození" vzali až moc doslova a zkopali mě kvůli své neschopnosti chodit slušně a ještě se u toho d'ábelsky smáli: "Hahaha, Maruško ty běháš fakt hrozně rychle!"

Většina lidí se ke mně však chovala v rámci možností slušně. Až na jeden den...

Říkali, že bude zábava, že bude občerstvení, že si to spolu všichni užijeme. To určitě. Už od brzkého rána bylo ve vzduchu cítit napětí. Vždy když na mě někdo stoupnul, zacukal jeho tvář potutelný úšklebek. Jakmile se konečně několik "zlomyslných skřetů" shromáždilo jen pár metrů pode mnou, začalo peklo. Postupně mě i mé soupeřníky každý z davu (podporován nelidským řevem svých kolegů) brutálně zbil. Myslíte, že se poté přišel někdo z nich omluvit? Myslíte, že při cestě dolů zahanbeně sklopili zrak? Nebudu Vás napínat, odpověď je samozřejmě Ne! Ani jeden z nich to neudělal! Cestou dolů se dokonce smáli a někteří machrovali, jaký to mají "supr" rekord. Už jsem se tedy chystal stáhnout do sebe a pořádně se politovat, když v tom přišli další chuligáni.

A tak to šlo celé dopoledne i odpoledne. Další a další stáda slonů zadupávala do země mé sny o klidu a míru. Nešlo si také nevšimnout toho, že místo toho aby je jejich spolužáci zastavili, tak je povzbuzovali bouřlivým randálem! Ke konci dne ovšem zaplála poslední naděje, přišli dospělí. Už jsem se těšil, jak srovnají své ratolesti pořádně do latě. Oni se místo toho ale rozdělili do malých skupinek a pokračovali po vzoru svých dětí v působení neuvěřitelné agonie.

Někdy okolo šesté, když už jsem opravdu myslel, že tam vypustím duši, se všichni odebrali pryč. Dlouho jsem přemýšlel o tom, co se stalo. Díky rozhovorům odcházejících lidí jsem si nakonec udělal docela ucelený obrázek o následujícím dění. Byla oslava. To není vtip, oni opravdu šli slavit utrpení moje i ostatních schodů.

Takže si to shrňme, oni vás ukradnou z domova, udělají z vás nechutný kvádr a hodí vás mezi ostatní hnusné kvádry. A to všechno kvůli čemu? Aby po vás mohli dupat neurvalé zástupy zaostalých jedinců? A vůbec, jak je možné, že ve 21. století se běžní lidé a dokonce i děti vyžívají v provádění násilí? To je ale asi spíše otázka pro filozofy, já bych si přál pouze to, aby jste si před vším co kdy uděláte pořádně promysleli, jestli tím nemůžete někomu jinému ublížit. A taky důrazně doporučuji, abyste měli každý den na sobě prezůvky."

(Pátý schod zespoda, který si přeje zůstat anonymní (*Jeseníky, Žulová) nám tedy místo rozhovoru nacípal celý svůj životní příběh. Na naši obranu je velmi těžké komunikovat s kamením. Je vidět, že si nemá s kým povídat, proto bychom Vám doporučili si promluvit s nejbližším schodem, nutně totiž potřebují kamarády. pozn. redakce) *Některé informace uvedené v tomto článku není možno ověřit, pozn. redakce

DEN JAZYKŮ

Language day is an amazing and fun way to learn new languages. It was organized as different topics about different languages in each class. That way you would move with your team and solve the puzzles. From my point of view it was really fun and I learned a lot about Russian Cyrillic script otherwise known as azbuka. Although it had its downsides, almost every minute I would hear the principal call and announce that a crewmate was lost. For our team we lost someone only once which was quite a success and achievement. There were various classrooms we visited. For example, Miss Hovorková was hosting a class about Russia and their unusual and interesting language. I think the most famous class that we can all agree on was making cupcakes. People were standing there waiting in line and could not wait to get their hands on a delicious handmade cupcake. Overall from my experience the language day was pretty exciting and I enjoyed it very much.

Den jazyků je super a zábavný způsob, jak se naučit nové jazyky. Den byl zorganizován tak, že v každé třídě máte jazyk a zábavné puzzle a cvičení, které musíte vyřešit se svým týmem. Z mého pohledu to bylo velice zábavné, naučil jsem se hodně o ruské abuce. Ale všechno má i špatnou stránku, skoro každou minutu jsem slyšel pana ředitele jak oznamuje že se ztratil člen týmu. Náš tým ztratil někoho pouze jednou, což byl úspěch. Navštívili jsme mnoho tříd. Například paní učitelka Hovorková měla třídu o zajímavém ruském jazyku. Myslím, že nejlepší a na tom se shodne každý byla třída, ve které si vytvoříte svůj vlastní dortík. Studenti stáli v řadě a nemohli se dočkat na svůj vlastnoručně vyrobený famózní dortík. Celkově jsem si den jazyků moc užil.

Dominik Odehnal 7.B

Na začátku nás naši učitelé rozdělili do skupin, v každé skupině bylo něco kolem deseti lidí. Ve skupině byl jeden nebo dva žáci z každého ročníku (jenom první a druhý ročník se k nám nepřidal). Pak nám učitelé řekli do jaké máme jít třídy. Šli jsme do naší třídy a sedli jsme si ke stolu, kde měla naše skupina sedět. Někdy ve třídě byly dvě skupiny. V každé třídě byl nějaký úkol. Bylo to třeba hádání vlajek, nebo skládání puzzlí, skládání kousků vlajek a nebo hádání, ze které německo-mluvící země jsou některé produkty. Nebo to byly prostě jenom aktivity jako hraní na bubny, a nebo našťěvování Libanonu (z České republiky), nebo učení se ruského jazyka. Za splnění každého úkolu nebo aktivity jsme získali razítko. Měli jsme dvě hodiny (9:30 - 11:30) na to, aby jsme získali dvanáct razítek (nejsem si úplně jistá, jestli to byly přesně dvě hodiny). Po těchto dvou hodinách jsme měli nějaké shrnutí a odevzdávali jsme papír s razítkama našim učitelům. Z mého pohledu jsem si to vážně užila, potkala jsem si nové lidi a naučila jsem se něco nového. Někdy bylo otravné, že jsme museli čekat před učebnou, než druhá skupina dokončí úkol nebo aktivity, kterou jsme taky chtěli dělat. Prostě tam bylo hodně skupin, ale vím že každý musí být ohleduplný. Ale bylo vtipné, že někdy nějaká skupina ztratila svého malého účastníka a hlásili to ve školním rozhlasu.

Magdaléna Žemlová 7.B

Den jazyků jsme v kolektivu jazykářů začali chystat už o prázdninách. Jde o akci, která se na Londýnské nekonala poprvé, ale kvůli covidovým opatřením byla nutná několikaletá pauza. S o to větším nadšením a elánem jsme se na úterý 27.9. letos chystali. Zapojili se i nejazykáři, za což jim patří velké díky a poklona. Moc dobře si uvědomujeme, že není vždy snadné se zapojovat do všech školních akcí, zvláště když nám jejich náplň například zaměřením není zcela blízká.

Akci předcházelo společné plánování mezi učiteli cizích jazyků, kde jsme se dohodli, jak bude akce vypadat. Dále bylo nutné připravit Příručku cestovatelů Dnem jazyků. Ta obsahovala nejen pravidla průběhu celé akce, ale i tabulku, do níž cestovatelé sbírali razítka za splněné úkoly, a prostor pro zpětnou vazbu. Další výzvou bylo rozdělení účastníků do skupin tak, aby v každé skupině byli žáci z několika různých ročníků a zároveň z prvního i druhého stupně, což vytvořilo tlak na všechny, kteří se na Dni jazyků podíleli. Bylo nezbytné všechny aktivity připravit tak, aby je nebo alespoň nějakou jejich část zvládli splnit žáci ve věku od cca 9 do 15 let. Zároveň muselo jít o aktivity, které budou pro takové žáky výzvou a budou je bavit!

Následně vznikla sdílená tabulka, kam nejen kolegové, ale i rodiče (tímto jim také děkujeme) zapsali téma a náplň dílny, kterou si připravili. Dílen bylo téměř 40 a byly rozmístěny po celé škole včetně tělocvičny, auly nebo keramiky. S dílnami museli mít kolegové a rodiče hodně práce. Seznámili totiž účastníky s kulturou mnoha evropských zemí, například Francie, Británie, Itálie, Srbska nebo Španělska, ale i se vzdálenou čínskou nebo africkou kulturou. Dále se cestovatelé seznámili s hlaholicí nebo nářečími v Česku a rozdíl mezi starou a novou angličtinou. Mohli se také nechat zvětšit ve španělském fotokoutku a zkusit svou orientaci ve vlajkách různých zemí. Podle zpětné vazby od žáků se největší oblibě těšil stánek s muffiny, které si žáci mohli nazdobit a následně ochutnat. Největší výzvou pak bylo psaní azbukou nebo počítání ve francouzštině.

Den jazyků měl bohatou odezvu nejen formou zpětné vazby v Příručce cestovatelů, ale i formou diskuze ve vyučovacích hodinách těsně po skončení akce. Většina účastníků Den jazyků hodnotila kladně, někteří říkali, že by přivítali, kdyby akce trvala déle, jiným naopak přišla dlouhá přiměřeně. Za sebe musím říct, že příprava akce byla neskutečně náročná, ale když jsem viděla, jak si někteří účastníci Den jazyků užívali, starší pomáhali mladším a vedli společně diskuze a že se při svém putování dokonce i něco nového naučili, musím říct, že to stálo za to!

Karolína Hovorková, učitel

Londýnská doporučuje:

I sociální sítě mohou být k užítku, takže zde pár zajímavých odkazů:

Kubova English (@kubova_english) - nejzábavnější učení angličtiny ever :-)
Nejvtipnější videa, díky kterým si zapamatuješ nejběžnější fráze, slovíčka nebo pravidla.

Krále Klacka (@kraleklacka) - o původu některých českých slov nebo ustálených slovních spojení. Víte například, jak vzniklo slovo "sranda"? :-)

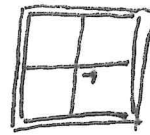
Běžící češtinář (@bezicicestinar) - pravopisná pravidla i literatura přehledně a vtipně

Konsent (@konsent_) - Respekt je jen jeden. O tom, jak si ochránit svoje hranice a respektovat hranice druhých. Mýty kolem sexuality. Patříš do generace "K"?

Marek Dvořák (@dvorak155) - Záchranář, který sdílí skutečné události z jeho pracovního života. Přečteš se něco o tom, jak třeba poznat mrtvici nebo jak někomu poskytnout první pomoc.

Pokračování příště

The fateful night

Once upon a time, there lived a beautiful family. They lived in harmony with their surroundings. The family was housed in a large wooden cottage with fabulous green windows. Their lives were peaceful and full of happiness.

But then one day they were attacked. A giant rust coloured monster the size of a boulder with long and sharp claws. The vile beast started scaling their home, it's speratic movement terrified the family. When it finally reached the top of the house, it was already too late to escape. I watched the creature massacre my entire family, and then its gaze landed upon me. I must confess - I was terrified. He extended his disgustingly disfigured limb reaching for me. The evil one gained hold of me, tearing my scalp off.

After that I don't remember much. It was hard to see and the journey was very unsteady. Just when I thought that I was going to die, the Brute stopped. He threw me into a dark hole - an open grave. I was dazed from the impact of the fall. Before I realised what was going on I was being buried alive. Clumps of dirt started falling on top of me. And then there was nothing... I could see nothing, I could hear nothing.

After what seemed like months of solitude, I saw a sliver of light, a single ray of sunshine hit my pale and malnourished body. But with the light also came the beast. "Has he finally come to finish the job?" I thought to myself. The fiend grabbed me and brought me to what was presumably its domain. When I woke up I smelled a foul and nauseating smell coming from the creature's lair. But the revolting smell was overpowered by the sight of my beloved family.

I saw my parents, brothers and sisters as well as my grandparents, aunts and uncles. I was happy for a moment, then the monster grabbed and brutally ripped the skin off of my family members, one by one. It was extremely painful to see. The monster looked as if it was enjoying this! After being skinned alive, they were all eaten by the orange furred satan. Then it was my turn to be prepared for the beast's consumption. I wanted to scream, but I couldn't. I desired a quick merciful death.

Just as I was about to meet the same fate as my family, a loud noise startled the blood-thirsty demon. It dropped me on the ground and rushed outside. After some time there was

Was it hurt in battle? Has it finally perished? All these thoughts came rushing into my head. Will they ever be answered? I lay there, in unfathomable agony awaiting the monster's return. Will it ever come? It left me here, my skinless body aching for all eternity. Why has God forsaken me to this fate?

surroundings /sə'raʊndɪŋz/ - okolí
rust /rast/ - rez
vile /vaɪl/ - odporný
scale /skeɪl/ - vyšplhat
speratic /sperətɪk/ - nepředvídatelný
gaze /geɪz/ - pohled
disfigured /dɪs'fɪɡəd/ - znetvořený
limb /lɪm/ - končetina
unsteady /an'stedi/ - nestálý
clump /klamp/ - hrudky
solitude /'solətju:d/ - samota
sliver /'slɪvə(r)/ - kousíček
malnourished /,mæl'nʌrɪʃt/ - podvyživený
fiend /fi:nd/ - zrudá
presumably /prɪ'zju:məbli/ - patrně
domain /də'meɪn/ - panství
nauseating /'nɔ:zi'eɪtɪŋ/ - nechutný
lair /leə(r)/ - doupě
merciful /'mɜ:sɪfl/ - milosrdný
startled /'stɑ:tld/ - zaskočený
unfathomable /an'fæðəməbl/ - nepředstavitelný

Mikuláš a Jakub, 9. ročník

HÁDANKA: O ČEM TEXT VYPRÁVÍ? ŘEŠENÍ SE DOZVÍTE NA ZADNÍ STRANĚ ZPRAVODAJE, ALE SLOVNÍČEK BY VÁM MOHL S PŘEKLADEM A POCHOPENÍM POMOCI

Londýnská tvoří:

Škola Londýnská
Veronika Kühnová

Není v Anglii,
není v Londýně,
ta je v Čechách, nikde jinde.
Ale my to dávno víme,
v té škole se pobavíme.

Půlnoční zář
Žofie Urbanová
MĚSTO

V půlnoční záři oblohy,
Odráží se městské domy,
Svítlí ty malé domečky,
vypadají jako bludičky,
ve skutečnosti jsou to lampičky,
a hvězdy ty malé kuličky,
září na obloze nikdo neví proč,
asi jen očím pro radost

MOŘE

V půlnoční záři moři,
Jezdí rytíř a má oři,
Rytíř je stvořen z hvězd, měsíce a mléčné dráhy,
Ale jeho kůň je voda, pěna a bubliny vlny.
Hvězdný rytíř na svém oři,
jezdí si tak po moři.
Je to pro ně ale vězení,
Nesmí na zem zapovězení.

POUŠŤ

v půlnoční záři pouště,
zbyl jen chlad ještě,
veselí a smích odešli ze sluncem,
radosti tu však není koncem.
Obloha vypadá jako písku zrna,
Však není tu na věky ona,
Úsvit a slunce vyženou jí z domova.
Když vysvitne slunce zář,
Horku už se neschováš.

Sociální sítě

Vlastní tvorba u příležitosti Londýnská recituje
Vojtěch Václav Vít, Kryštof Rotrekl

Jsmu u babičky a ptá se mě
Pepíčku nechceš mi s tím pomáhat?
Hned babi, jen si najdu tutoriál
na ten můžu spoléhat

desítky, stovky, tisíce minut;
stráveno na youtube
k tomu si koupím dobrou donut
a ještě si vezmu za Kubu

Franto nechceš dneska jít ven?
Ne promiň, ale můžu zahrát Minecraft
bude tu s námi Ken

Stačí přihodit polední fotku obědu
A penězi se bez práce
už krásně obejdu

Pepíku, máš tu kámoše
nechceš si s nimi jít hrát?
Mami, mě jim stačí jenom zavolat

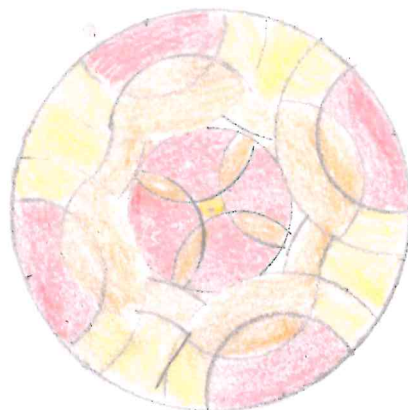
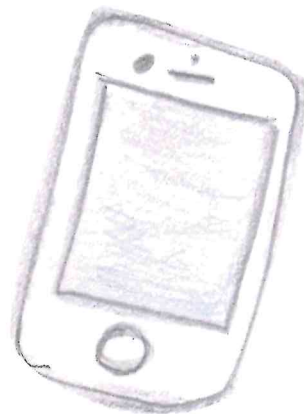
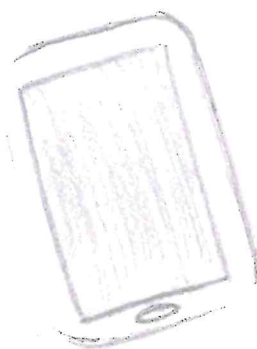
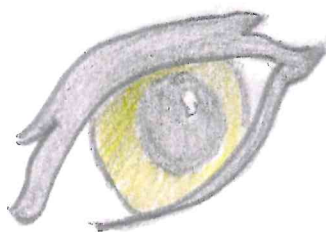
Sociální sítě to je informací
no tak už bych asi začal propagaci

Facebook Instagram Whatsapp Discord
ti už dneska hodili světový rekord
No a co na to důchodci?
Ježíši dnešní doba
to oni jsou ti neznalci!

Jak máme bez počítače vůbec přežít?
Je to lehký
stačí jít do přírody a elektřinou trochu šetřit

Prý máte přečtený dnešní kluky?
Dám vám test
Get rekt bozo LLL
get lost in the backrooms oky?

Pokud neznáte samozřejmě v pořádku
i moji vlastní rodiče to měli na háku

Palčivé téma nejen Londýnské:

Bezpečí ve škole

Každému se někdy stane, že se o něco bouchne, řízne a vytvoří si zranění. Horší je to, když se vám stane něco vážnějšího jako zlomeniny či popáleniny. Tedy naše problémy nejde jen tak přehlédnout. Většinou se pak obrátíme na rodiče, ale co když jsme ve škole? V tom případě to budou muset řešit sami učitelé. Nás by proto zajímalo, jak se oni staví k rizikům a zraněním ve školském prostředí.

Jaká jsou rizika vašeho předmětu?

Eva Varhulíková: Nevím jaká nebezpečí, ale jistě to jsou jen chvilky nepozornosti a stát se může cokoliv.

Václav Nádvorník: Rizika při mých hodinách nevidím, jediné když žáci nepochopí učivo.

Eva Ševčíková: Tak rizik je určitě hodně, jelikož uhlídat všechny děti na tělesné výchově, to je doopravdy velice těžký úkol. Stačí chvilinka nepozornosti a už můžete volat 155.

Petr Šalanda: Tak v ČP hodně pracujeme s přírodními materiály a potom v 8. a 9. ročníku s chemikáliemi, takže i skleněnými nádobami. Občas vzniknou nějaká drobná zranění, když se pracuje s těmi přírodními nebo s nějakými chemickými nádobami a podobně. Takže je důležité dodržovat bezpečnostní pokyny, používat různé ochranné prvky a podobně.

Stalo se Vám někdy, že by se žák na vaší hodině zranil, a pokud ano, co se stalo?

Eva Varhulíková: Při hodině se mi zatím nic nestalo. Zato když mám dozor na chodbách, tak se občas nějaké děti do sebe narazí, ale nic vážnějšího.

Václav Nádvorník: Při mých hodinách se nic nestalo, ale co vím, tak při vyučování pani učitelky Nádvorníkové si jeden kluk omylem vrazil tužku do oka. Jinak úrazy se ve škole stávají, třeba za posledních sedm let jich v knize úrazů máme zaznamenáno 200.

Eva Ševčíková: Bylo to tu mnohokrát. Většina úrazů se stává právě na tělesné výchově, jelikož to by člověk ani nanapočítal, kolik nebezpečí v té tělocvičně je. Jednou bylo na hodině málo žáků a já jsem jim dala volnou hodinu. To byla první věc. Ale to že jsem na chvilinku nedávala pozor, to už byl ten kámen úrazu. Kluci se totiž rozhodli, že jeden bude točit žíněnkou dokola a ostatní ji budou přeskakovat. Jenže Žák žíněnku trochu nadzvedl a podrazil svému spolužákovi nohy. On si zlomil klíční kost a proležel celé prázdniny.

Petr Šalanda: Stalo, nicméně vždycky to byly nějaké drobné zranění, nějaké oděrky ale nikdy to nebylo nic, co by se nedalo vyřešit náplastí. A vždycky to dopadlo dobře.

Jak se tyto situace řeší?

Eva Varhulíková: Obvykle to jsou jen malá zranění nic, co by se nedalo zalepit. Zato, když bylo přespávání se jedna holčička bouchla do hlavičky a mosela se volat záchranka. Vyvázla se dvěma stehy.

Václav Nádvorník: Obvykle náplastí.

Eva Ševčíková: No tak když je to nějaký vážnější úraz, tak rychle voláme rychlou a snažíme se zachovat klidně a hlavně napanikařit.

Dalo se jim nějak vyvarovat?

Eva Varhulíková: Jedině dodržovat pravidla.

Eva Ševčíková: Protáhnout se! To je asi ta nejdůležitější věc na tělocviku, která se vždycky, ale vždycky musí udělat.

Petr Šalanda: No, já se jim vždy snažím předcházet tím, že děti před tou hodinou poučím, řeknu jim, na co si mají dát pozor a co se může stát. Bohužel se to vždycky nepodaří a něco se rozbije, třeba sklo, o které se pak člověk řízne. Takže toho se nějak vyvarovat jde, a to hlavně, tím že všichni budeme dávat pozor a pracovat opatrně.

Vzkázali byste něco?

Eva Varhulíková: Aby žáci na sebe byli opatrní.

Václav Nádvorník: Používejte mozek, nechtějte se věci naučit, ale pochopit.

Eva Ševčíková: Protahujte se a buďte na sebe opatrní. A taky nedělejte blbosti...

Šalanda: asi že mě ta výuka s vámi baví, aby se nezapomnělo doma připravovat, aby v hodinách dobře pracovali. Když se totiž budete připravovat vy, tak já se budu také dobře připravovat. A když budete v hodinách makat vy, tak budu i makat i já a všichni si to užijeme.

Zraněním se obvykle nejde pořádně vyvarovat. Jsou to jen malé chvilky nepozornosti, kdy si ublížíme. A těchle okamžiků je ve škole spousta. Většinou si je ani sami neuvědomíme a nic se nikomu nestane, ale to neznamená, že se to nemůže pokazit. Učitelé proto na sebe berou velké břímě zodpovědnosti, aby nás ochránili. Jenže je nás hodně. To nejmenší, co pro naše bezpečí můžeme udělat je, že se budeme chovat rozvážně. Ušetříme tím čas nemocnici i problémy způsobené učitelům.

Perličky z Londýnské:

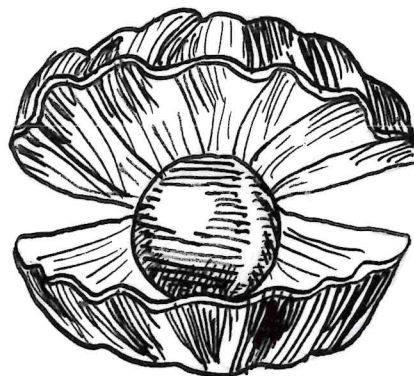
☺ Marie Terezie zavedla povinné školní procházky.

☺ Jak se nazývá vládce v Rusku: Lipan

☺ Jaké město založil Petr Veliký: Rusko

☺ Proč má Petr Veliký přízvisko "veliký":

- udělal asi nějakou velikou věc
- byl takový oplácený
- byl veliký do šířky i do výšky
- vládl velikému národu

☺ Co ses díky filmu dozvěděl nového (Bohové musí být šílení)?

- Naučil jsem se, že někteří muži jsou v přítomnosti ženy hloupější než obvykle.

☺ Vyber jednu planetu sluneční soustavy a vysvětli, co se ti na ní líbí nebo nelíbí:

- Saturn. Líbí se mi jeho prstenec. Nelíbí se mi, že je tak velký a zabírá spoustu místa.

☺ Gobelín je voják, který bojuje a umírá za čest.

☺ Co znamená slovo ležerní?

- Ležerní znamená pohodlný, třeba ležerní gauč, křeslo.

☺ Spartánská výchova je umění řečnit spatra (jako z hlavy).

☺ Otázka: Ten úkol je samostatná práce?

Odpověď: Já sem vymyslel text a máma to psala, protože jsem byl hodně unavený po velké procházce.

☺ Perličky ze čtenářského záznamu:

"Knihu jsem nečetl, ale znám někoho, kdo jo."

"Myslela jsem, že by mohli (hrdinové) dopadnout jinak, ale vlastně tam byli nejlepší, tak jak bylo, protože o, tam vlastně jde, nevíte, jak dopadne a právě vás to zajímá, a chcete to dočíst."

☺ A co nám od vás chodí za maily:

"Chtěl jsem se zeptat, jestli už je napsané vysvědčení nebo že by jsem si to mohl opravit, opravdu moc rád by jsem si opravil tu známku, protože poslední týden jsem se opravdu snažil."

8:43 (ve 14:00 se odevzdává vysvědčení do systému)

"Chtěla bych se zeptat, jak si můžu zlepšit známku z češtiny. Vím, že je hodně pozdě, ale řešila jsem ostatní a nestihla jsem Vám napsat dřív. Děkuji."

Řádky pro duši (název rubriky)

Šedivé počasí, vlezlý chlad a zkracující se dny- takový je letošní předěl podzimu a zimy. Někteří z nás si užívají první bruslení na kluzišti, sepisují si seznam vánočních přání a užívají si chvíle pod dekou na gauči s oblíbeným seriálem. Pro jiné však mohou být tyto dny obdobím útlumu, chmurných nálad a nechuti k činnosti. Úbytek energie, zvýšená potřeba jíst cukry, nebo přání jen odpočívat jsou normální stavy spojené právě se zimou. Jak ale svoje baterky dobít, abych zvládal/a školu, kroužky, kamarády a jiné důležité věci?

Jednou z odpovědí je relaxace, neboli odpočinek. Pravidelná relaxace zlepšuje soustředění a paměť, vyplavuje nám do krve "hormony štěstí" a je to skvělá prevence rozvoje duševních onemocnění. Relaxace neznámá jenom sedět na zemi se zavřenýma očima jako mnich v klášteře (i když může být). Každému vyhovuje jiný způsob jak vyčistit hlavu- pro někoho je to sport, pro jiného poslech hudby nebo setkání s kamarády mimo školu. Můj oblíbený způsob je práce s dechem- zkus to se mnou: sedni si pohodlně, zavři oči a představ si, že držíš v ruce oblíbený hrnek s horkou čokoládou. Pomalu se nadechni nosem, jako kdybys chtěl vdechnout vůni čokolády. Potom vydechni ústy, jako bys chtěl odfouknout horkou páru z hrníčku. Tyto nádechy a výdechy párkrát zopakuj. Jak ti je nyní? Je to cvičení na pár minut denně, ale i to stačí ke zklidnění a zmírnění stresu.

Co ale pomáhá tobě? Schválně- vypiš si na papír, co všechno ti vylepšuje náladu. Seznam měj pořád na očích, obzvlášť ve chvílích, kdy ti není dobře. Zkus nějakou formu odpočinku zařadit do každého dne- i kdyby to mělo být jen na chvíli.

Hana Drtilová, školní psycholožka

Zdroj obr.: Locika.cz

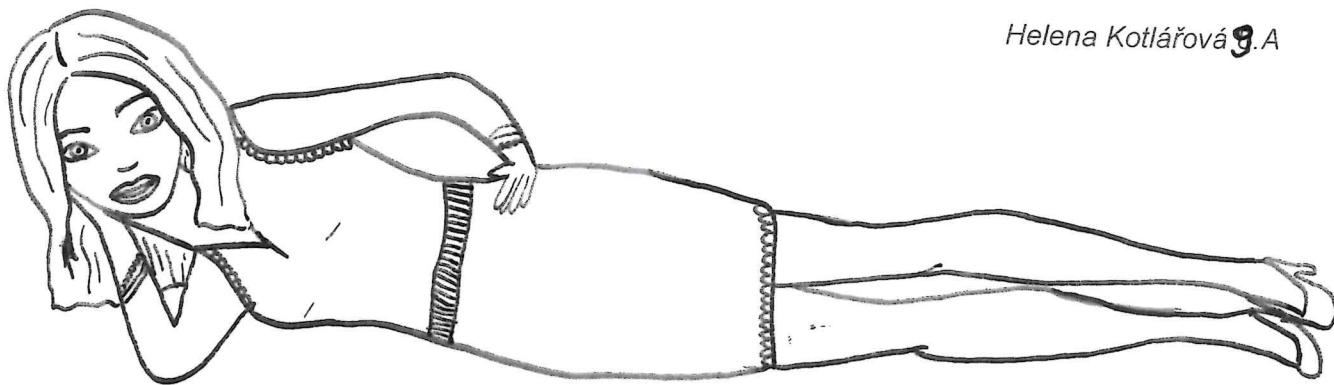
Londýnská si myslí:

Půlnoční knihovna

žánr: fantasy román

Tuto knihu mi doporučil kamarád, a i když jsem si ji prvně nechtěla přečíst, jsem ráda, že jsem si ji přečetla. Kniha vypráví o Noře, která se po jejím neúspěšném životě rozhodne spáchat sebevraždu. Mezi životem a smrtí se ale ocitne v knihovně, která je plná jejích alternativních životů. Ty by mohla žít, kdyby se v jejím originálním životě rozhodla jinak. Postupně díky nim objevuje, že život není tak hrozný, a že má cenu žít. Matt Haig má s tímto tématem bohaté zkušenosti a temná témata se často objevují v jeho knihách. Možná ho znáte díky jeho populárnímu dílu *Kniha útěchy*, která se proslavila hlavně skrze soc. sítě. Kniha mě nijak zvlášť neohromila, ale bylo zajímavé vidět pohled na svět očima člověka, který má deprese a úzkosti. Jak Nora cestovala mezi životy a pokaždé byla nespokojená, působilo to na mě trochu zvláštně. Jakoby jí cesta knihovnou vůbec nebavila, ale vlastně nevěděla, co chce. Jestli umřít, nebo žít. Myslím, že by bylo zajímavější vnést do příběhu více drama, abychom se o Noru báli, co s ní bude, a jak příběh dopadne. Už od začátku byl konec trochu očividný. Naopak mě ale kniha obohatila o spoustu rad, které Nora dávala knihovnice paní Elmová. Ta ji celým příběhem provázela. Knize dávám tři a půl hvězdiček z pěti.

Helena Kotlářová 9.A

JAK VNÍMÁ PANENKU BARBIE DOSPĚLÁ MAMINKA A JAK MALÉ DÍTĚ?

• Holčička, 5 let:

Panenka Barbie je skvělá
společnice všude.

Kvalita je suprová, jenom se
jí zacuchávají a nerostou vlasy.
Ostříhala jsem jí mikádu, tak jako
mám já, ale už tři měsíce jí na
hlavě nic neroste.

Panenka je ale moc krásná
a chtěla bych být modelkou jako
ona.

Dále bych dodala k
"Bárbínce" více kusů oblečení.
Panenka je pak smutná a nemá
co na sebe. Máma jí pak musí šít
další.

Jinak je to moje druhá "nej
kámoška" a hodně spolu "ka".
Mám ji moc ráda.

Maminka děvčete s panenkou Barbie:

Nechápu jak někdo mohl
vymyslet takovou blbost.

Barbie padají vlasy a ruce,
zamotávají se jí vlasy a dcera si
hraje na hubenou blondátou
modelku s modrými očními stíny,
přesně jako má ona.

Jednou mi dokonce rozbila
celou paletku očních stínů,
protože se chtěla naličit jako
Barbie. Jenom doufám že ještě
nemá iluze o ženském těle..
Hlavně aby se pak v budoucnu
necítila ošklivá!

Myslím, že jediné pozitivum
na těchto panenkách je, že na
chvilu to dítě dá pokoj.

Kde jsou ty staré časy, kdy
jsme si hráli s panenkou jako
děťátkem se zavíracíma očima...

Recenze – Pán prstenů: Prsteny moci (Prime video)

Není tomu tak dlouho, co skončila 1. série dlouho očekávaného seriálu ze světa Pána prstenů, která to už od počátku neměla lehké.

Už delší dobu se vědělo, že Amazon se svojí streamovací platformou Prime videos bude točit seriál, a to díky nově získaným právům na svět Pána prstenů, za které zaplatili Warner Brothers 4,5 mil. korun (2017). Velké pobouření nastalo, když byli oznámeni herci různých etnik. Po odhalení první fotografie a oznámení o enormním rozpočtu 456 mil. dolarů pobouření vystřídalo mírné nadšení (alespoň co jsem já pochytil), ale bohužel většina zastávala vůči seriálu negativní postoj. Takto to přetrvávalo i po zveřejnění trailerů a následném dnu "D" - 2. 9. 2022, kdy vyšly první dvě epizody seriálu.

Příběh se odehrává v 2. věku Středozemě (cca 5000 let před trilogií), jen pár set let po skončení války mezi elfy a Morgothem. Morgoth byl sice poražen, ale jeho učedník Sauron se někde ukrývá a čeká na správnou chvíli pro útok. Proti Sauronovi stojí Galadriel, pomstou poháněna mladá elfka, která se ho snaží najít a zničit.

Kdo čekal něco na úrovni trilogie, tak je tupec. Trilogie Pána prstenů je, jak už Hobbit potvrdil, něco co nelze překonat. Já doufal v nádherný, barevný fantasy svět, do kterého se budu v průběhu let (sérií) rád vracet. A to se povedlo!

První epizoda mě odrovnala, předčilo to mé očekávání. Musím říct, že ten rozpočet jde vážně vidět, je to 100% nejhezčí seriál, co jsem kdy viděl, opravdu epická výprava. Příběh mě chytl, neskutečně se mi líbili předchůdci hobitů a překvapivě mi ani nevadila mladá Galadriel, která se mi moc z propagačních materiálů nezdála. Druhá epizoda byla na podobné notě. Bohužel pak nastala zdoluhavá část seriálu, za kterou dle mého názoru dostává seriál od lidí takovou čůčku. Skrz 3. až 5. díl se nic moc nestalo, bylo tam plno zbytečných linek, které asi mají být setup do příštích sérií, ale nevím. Zcela upřímně mě tato část nudila, jediný důvod, proč to pro mě není průměr, je to, jak to skvěle vypadá. Pak ale přišel šestý díl, který se vrátil na úroveň 1. a 2. dílu. Objevila se zde první pořádná akce a byla docela dobrá! Celé to vyvrcholení a kam tato epizoda spěla, dávalo extrémní smysl. Sedmá epizoda šla ve stejných šlépějích jako šestá. A pak přišlo to epické finále! Celé to dávalo smysl a strašně mě bavilo, jak jsem si každou chvíli myslel, že je Sauron někdo jiný.

Abych to nějak shrnul - nádherná výprava, sympatické postavy, slabší scénář... Nejvíce mě asi bavila linka s chluponohy (předchůdci hobitů) a Gandalfem. Skvělý byl vztah Elronda s Durinem, který byl stejně dobrý, ne-li lepší než vztah Gimliho a Legolase. Mohl bych to tu ještě dlouho dlouho vychvalovat, ale na to není čas.

Velice povedená záležitost a doporučuji asi všem, kterým chybí v poslední době pořádné fantasy. 7,5/10.

Hugo Muchow., 8.C

Dokresli si svůj prsten:

Tři pohledy na divadelní představení Romeo a Julie

Vážení čtenáři, dovoluji mi, abych Vám představil naši novou kulturní rubriku, jež se bude zabírat recenzemi divadelních představení, která navštěvuje klub mladého diváka. Přejeme příjemnou zábavu při čtení.

Divadlo bylo v celku zdařilé. Občas mne trochu obtěžovalo, jak se neustále snaží působit na mladistvé, a to vulgárními, až sexuálními vtipy. Tyto vtipy ale přehlédnu, kvůli tomu že je nejčastěji říká Filip Březina, který hraje Merkucia, což si myslím, že byla jedna z nejsilnějších vedlejších postav. Také si myslím, že divadlo se plně nerozhodlo, jestli bude komedie, nebo drama. Role chůvy v podání Sabiny Remundové byla například kompletně komediální postava, ale role kněze v podání Vojtěcha Dvořáka byla kompletně seriózní role. Neříkám, že komedické postavy smíchané se seriózními postavami je pro divadlo vždy špatně, ale myslím si, že to v určitých momentech bylo poněkud matoucí.

Myslím si, že byla škoda, že se divadelní hra nevěnovala více vedlejším postavám, obsazení vedlejších postav bylo totiž exkvizitní. Vedlejší postavy, které na mne působily nejsilněji tak byly spíše nerozhodné. Juliina matka v podání Dany Batulkové byla má nejoblíbenější postava ze hry, proto mě mrzí, že byla spíše upozaděná postava. Sabina Remundová v podání chůvy bylo zajímavé zpestření této hry, ale v jejím podání knížete byla znovu seriózní, což mi přišlo matoucí.

Divadelní hra se mi ale líbila, a už se těším na další.

Jakub Lažan

Celkově bych nejspíš zhodnotil představení jako věc, jež celkem stojí za to navštívit. A to zejména pro lidi, kteří preferují moderní adaptace klasických her. Některé dialogy sice byly na mé gusto "trochu moc", jinak si ale myslím, že příběh se podařilo udržet v rozumných mezích.

Jednou z nezanedbatelných předností hry bylo dle mého názoru obsazení, ve kterém se objevovala jména jako: Dana Batulková, Sabina Remundová, nebo Zdeněk Piškula. Paní Batulková byla obecně obrovská přednost celého představení. Vsadil bych na to, že herci si rovněž "sedli", neboť například byly v jejich podání dramatické scény velmi uvěřitelné. Oceňuji zapojení živé kapely za jevištěm, což byl velice dobrý nápad. Co se týče kostýmu bylo by dobré zmínit, že ačkoliv mě využití moderního oblečení příliš neokouzlo, sledovat vůdce rodin Monteků a Kapuletů oděných do oblečení, které připomíná klasické italské mafiány mi přišlo přinejmenším zajímavé. Je třeba také přiznat, že oceňuji to, jak se po úpravě kostýmů upravila i hostina (divoký večírek). Hostina byla zároveň místem, kde mě paní Batulková opět uchvátila svým hereckým uměním, protože si jen těžko dokáží představit někoho jiného z její generace, kdo by tak dokonale zapadl na takto divokou párty.

Na druhou stranu mi přišlo poněkud zmatečné obsadit stejnou herečku zároveň na post knížete i chůvy. Člověka pak mohlo trochu zarazit, že z dobromyslné služebné je najednou přísný vládce města, jenž vyhubuje představitelům dvou zdejších nejmocnějších rodů. Zarážející pro mě bylo také využití mopy při sexuálních vtipech. Pravděpodobně nemám natolik vybroušený smysl pro humor...

I tak jsem velice rád, že jsem představení navštívil. Přeji si, aby i další představení, která navštívím si udržela podobnou úroveň.

Jakub Jareš

Z mého pohledu se tato divadelní hra velice povedla. Představení jsem viděla již třikrát, a nelituji toho. Musím souhlasit s kolegou, že některé sexuální vtipy byly trochu za hranou. Některé však fungovaly, to ano. Líbilo se mi propojení živé kapely vzadu jeviště a příběhu. Také bych chtěla ocenit použití sprejů na bílé ploše. Bylo to moc pěkné ozvláštnění příběhu. Vytkla bych to, že ačkoli je Romeo a Julie dlouhá hra, mohlo by být představení o trochu kratší. Myslím, že kdyby byl v hledišti mladší divák, asi by ho to místy nudilo. Přenesení hry do moderní doby se však povedlo. Lékárník jako drogový dealer, či svatý otec viděn i v něčem jiném, než pouze v jeho typickém oblečení s křížem v ruce bylo opravdu geniální.

Co se týče postav, líbila se mi postava sluhy v podání Daniela Tomana. Vůbec nevadilo, že i když je hra spíš tragédie, vnesla postava do hry menší odlehčení situace. Diváci se tak alespoň mohli zasmát. Na druhou stranu herci dokázali zahrát i vážné scény např. Juliina smrt. Tu skvěle zahrála její rodina. Ačkoliv se předtím s Julií brutálně pohádali, bylo vidět, že ji mají i tak rádi.

Helena Kotlářová

ZDE PROSTOR PRO VLASTNÍ TVORBU.
MŮŽEŠ VLEPIT FOTO SVÉ TAJNÉ LÁSKY.

Na Playstation přichází exkluzivní pokračování legendární série God of War. Bude tato hra lámat rekordy?

Blíží se plná verze nové oblíbené a velice úspěšné exkluzivity od Sony, tentokrát ji tvůrci dali název God of War: Ragnarok. Tato hra už byla přidána na počítač a taky na Playstation 5. Nedávno vyšel i trailer, ze kterého můžeme uvést pokračování ve stejném ději v blízkém budoucnu.

Spoiler warning

Pokud jste dohráli starší God of War 2018, mohli jste si všimnout v tajném konci hry byla scéna, ve které začne kolem chatrče, kde bydlí Kratos společně s Atreusem, něco vybuchovat. Objeví se zde blesky a Kratos rozrazí dveře chaty a venku stojí obří postava, kolemž ní blesky ještě dohasínají, potom je pohled na kladivo, pravděpodobně se jedná o Mjöllnir a tím první díl skončí.

Byla to vize toho, co se stane ve druhém díle, v tom případě můžeme očekávat hlavní děj týkající se soubojem mezi Kratem a Thorem. Nicméně v Ragnaroku Krata s Atreem neustále nahání nějaké postavy snažící se vzít jim život. Navazujeme jak na pokračování příběhu s novými tajemnými postavami, tak s podobnou hratelností ze třetí osoby.

Také co se týče našich hlavních postav, jak jsme byli zvyklí, v God of War 2018 jsme ještě mohli vidět značnou Kratovu autoritu, ta bohužel klesá více a více, přitom jeho syn Atreus začíná být moudřejší a celkově soběstačnější.

Hra nám nechává drtivou většinu našich schopností z minula, spíše tam půjde o vylepšování samotné zbroje a zbraně. Týká se to i Atrea, kterého můžeme sekundárně upgradovat, aby byl schopen nám pomoci ve větších soubojích.

Grafická část byla už i před čtyřmi lety ohromující, tvůrci tento výkon ještě o něco zlepšili a tím si hráči mohou vychutnat nezapomenutelný hrací zážitek.

Oslovili jsme s několika otázkami pár žáků a učitelů naší školy:

2.stupeň

Co si přeješ k Vánocům?

1. Kluk ze 6. třídy hrající si s rubikovkou: *sluchátka*
2. Timothy Thiebaud: *nějaké oblečení*
3. Holka s brýlemi a mírně vlnitými vlasy ze sedmičky: *lego Harry Potter*
4. Holka z osmičky, má kudrnaté ovčí vlasy: *svetr*
5. Jonáš Rychlík: *budík*
6. Vysoký s mikinou od Marvelu: *chytrá světla*
7. Carmen Loulová: *ponožky*
8. Adam Sládek: *boty Jordany*
9. Diviš Šimek: *hru na PC - Horizon Forbidden West*

Proč si to přeješ?

1. Kluk ze 6. třídy hrající si s rubikovkou: *potřebuji nové.*
2. Timothy Thiebaud ze sedmičky: *potřebuju něco nosit.*
3. Holka s brýlemi a mírně vlnitými vlasy ze sedmičky: *protože kdo by nechtěl.*
4. Holka z osmičky, má kudrnaté ovčí vlasy: *doma se netopí, a tak mi je zima.*
5. Jonáš Rychlík: *abych ráno nezaspal*
6. Vysoký s mikinou od Marvelu: *zdá se mi to hezký doplněk do pokoje*
7. Carmen Loulová: *nemám*
8. Adam Sládek: *potřebuju, aby nebyla zima*

Co by si dal/a našemu panu řediteli?

1. Timothy Thiebaud ze sedmičky: *prášky na nervy*
2. Holka s brýlemi a mírně vlnitými vlasy ze sedmičky: *rybu*
3. Holka z osmičky, má kudrnaté ovčí vlasy: *panáka becherovky*
4. Vysoký deváták s nakrátko střiženými vlasy a nižší bruneta: *nějaký alkohol, třeba šampaňský*
5. Jonáš Rychlík: *rum*
6. Carmen Loulová: *školní mikinu*
7. Adam Sládek: *čokoládu*
8. Jakub Švare: *paruku a brýle*
9. Diviš Šimek: *hodinky*

Co pro vás znamenají Vánoce?

1. Carmen Loulová: *vánoční hostiny*
2. Adam Sládek: *perníčky*
3. Jakub Švare: *rodina a kamarádi*
4. Diviš Šimek: *kámoši a rodina*

Učitelé:

5. Petr Vorlíček: *setkání s rodinou*
6. Vladimíra Kočová: *po stresu s dárky následuje vytoužená pohoda a odpočinek*
7. Radek Rukavička: *pohoda, klid, odpočinek*
8. Martin Ševčík: *klidný čas a setkání s blízkými*
9. Michaela Jančová: *ruční práce třeba výroba věnce, svařák a hlavně klid s rodinou*
10. Jana Müllerová: *odpočinek od školy, dobré jídlo a hlad...*
"Proč zrovna hlad?"
Jana Müllerová: *No tak protože se všechno sní a jsou zavřené obchody*
11. Blaženka Illasová - *setkání s rodinou, klid a mír, pohoda.*
12. Eliška Polívková - *odpočinek, volný čas, rodina, rozjímání*

1.stupeň

Co si přeješ k Vánocům?

1. 1.A Víví: *píseček*
2. 2.A Fred: *trénovací muž, kendamu*
3. 2.B Johy: *sadu, která obsahuje: ploutve, šnorchl a potápěčské brýle*
4. 3.A Zuzka: *hra Monopoly*
5. 3.B Hugo a Ferda: *Xbox, mini skatepark, BmX bike, Nintendo Switch*
6. 4.A Luky: *ponožky Dedoles*
7. 4.B Žofka, Anežka, Ema: *dotykové pero*
8. 5.B Lucka: *opici*

Učitelé:

9. *Karla Bartusková: dobrodružství*
10. *Kateřina Hamerníková: aby se uzdravil můj pes*
11. *Jaroslava Mikešová: zájezd*
12. *Martin Voráč: mír a pokoj, jelikož si to přeje Ježíš*

Proč si to přeješ?

1. A Víví: *baví mě si hrát na pískovišti*
2. 2.A Fred: *chci trénovat*
3. 2.B Johy: *pojedeme o prázdninách k moři*
4. 3.A Zuzka: *chtěla bych ji hrát s rodinou a kámošema*
5. 3.B Hugo a Ferda: *jen tak*
6. 4.A Luky: *abych měl ponožky Dedoles*
7. 4.B Žofka, Anežka, Ema: *abychom si mohly malovat ne?*
8. 5.B Lucka: *mám ráda opice*

A velkým hitem jsou pokémoni, takže z oslovených si je přejí:

1. 2.A Fred, Filip, Nikol
2. 2.B Tonda, Eda, Eda
3. 3.A Max, Jonáš, Monika
4. 4.A Matteo
5. 5.B Filip

Co by se stalo, kdyby nebyly Vánoce ...

Vážení a milí čtenáři. Také vás někdy napadlo, co by se asi stalo, kdyby nebyly vánoční svátky? Všimli bychom si toho vůbec? Bylo by nám smutno, nebo bychom se z toho dokonce radovali?

Asi se shodneme na tom, že bychom byli rádi, kdyby nebyly takové ty nervózní, uhoněné svátky. Plné starostí, velkého úklidu a utrácení mnoha peněz za dárky, které třeba ani moc neočekáváme či nepotřebujeme... Ale to je jen jedna stránka Vánoc. Existuje však i druhá, příjemnější.

Abychom si mohli odpovědět na naši otázku: „Co by se stalo, kdyby nebylo Vánoce“, musíme si nejprve říci, proč vlastně tyto svátky slavíme.

Tak jako doma slavíme narozeniny členů rodiny nebo svých známých, tak slavíme narozeniny jednoho muže. Tento významný muž se jmenoval Ježíš a narodil se asi před 2000 lety ve městě Betlémě. Přišel na svět nadpřirozeným způsobem v době, kdy bylo všem lidem velmi těžko, protože žili bez Boha. Žil přes třicet let a pak zemřel strašnou smrtí na kříži. Zemřel, aby lidé opět mohli žít ve vztahu s Bohem a spolu vzájemně.

Z tohoto důvodu jsou Vánoce tou nejkrásnější dobou v roce. Kdo by rád nevzpomínal na toho, kdo ho zachránil od velkých starostí a problémů! Proto zpíváme na Jeho oslavu a počest krásné písně, chválíme Ho a vyvyšujeme. Tak, jako tehdy, když se narodil, zpívali andělé na nebi a lidé na zemi. Jistě znáte a možná i zpíváte písně: „Narodil se Kristus Pán“, „Tichá noc“, „Nesem vám noviny ...“ a další.

Všimli jste si, jak jsou o Vánocích mnozí lidé naplněni láskou, radostí a dobrou vůlí? Bez Vánoc by asi projevů těchto vlastností bylo mnohem méně. Alespoň na chvíli jsme plni snášenlivosti a usmíváme se na sebe, odpouštíme si ... Podáváme si ruce a přejeme si dobré a hezké věci. Dokonce často i to nejlepší!

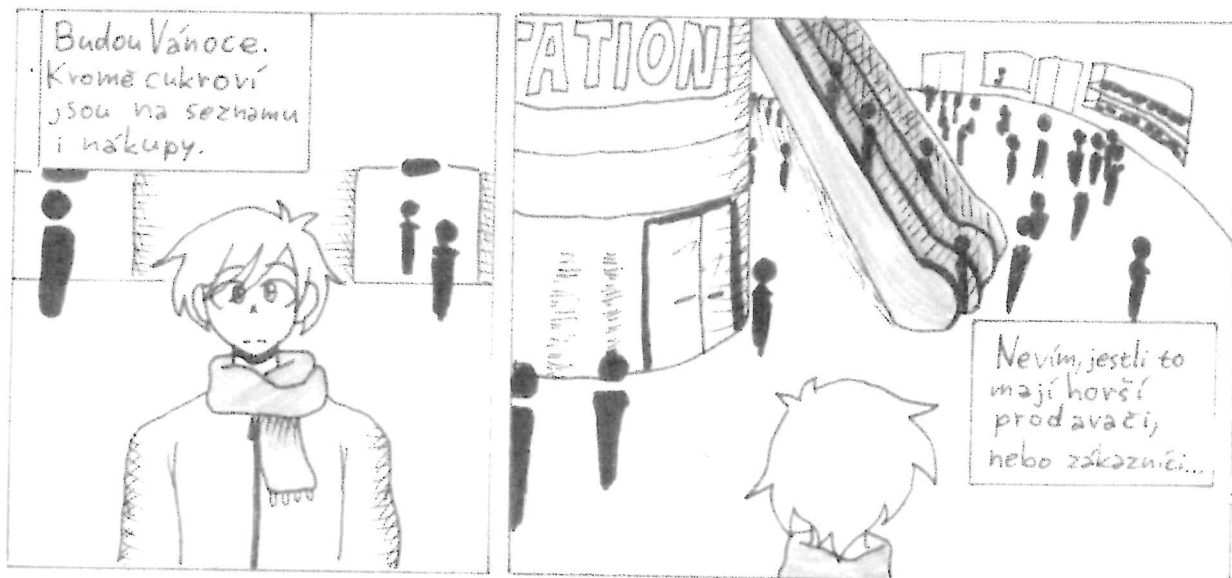
Ještě se zastavme u těch pozdravů. Psávali jsme si pohlednice a dnes SMS a e-maily, telefonujeme si, navštěvujeme se. Myslíme na druhé. Pro mnoho lidí, kteří jsou třeba nemocní, jsou ve vězení, daleko od domova, v zaměstnání, sami a opuštění ... jsou takové pozdravy velkým povzbuzením. Vědí v tu chvíli, že je má někdo rád, že na ně myslí a vzpomíná. Koho ty letos můžeš potěšit? Napište nám o tom po Vánocích, komu jste takto udělali radost.

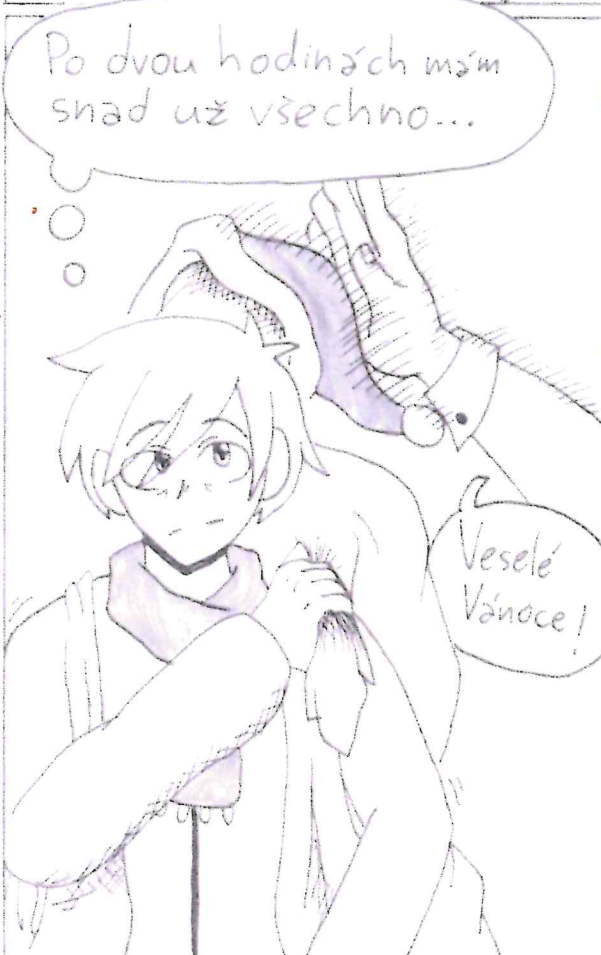
Hezké a požehnané svátky přeje Martin školník

Autor: Marianka Kovačević

VÁNOČNÍ NÁKUPY

Londýnská vzkazuje:

Johane M. ze 7. ročníku, je skvělé, jak kultivovaně dokážeš požádat, pokud něco chceš. Vždycky mi to zlepší den. Děkuji LJ

Vojtěch Václave Víte, víš, že nás bavíš? Pokud ne, teď už to víš. Díky. Učitelský tým 8. ročníku

IG profile ObídkaLondýnská, díky za tvou existenci. Klidně se více rozepiš, analýza pitíček by se hodila. mj

"Milá ~~7A~~, moc díky, že pečujete o mé zdraví a pravidelně mi zvedáte můj nízký tlak."
LJ

Londýnská zve

Dne 13.12. se konají od 15:15
vánoční hry!

VŠICHNI JSTE
SRDEČNĚ ZVÁNI!

ŘEŠENÍ ZE STR. 4 a 5:
JDE O POHLED OŘECHU, KTERÝ
NĚKDO LOUPE 😊

Anketa na Londýnské:

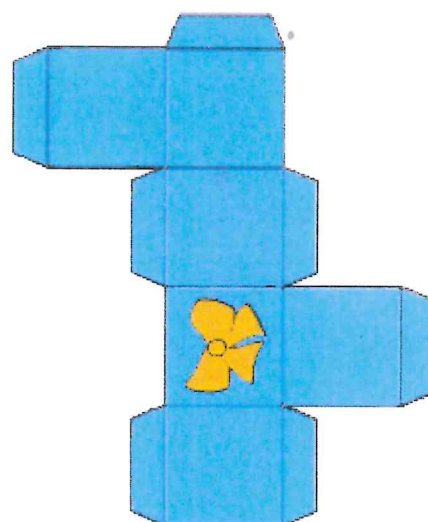
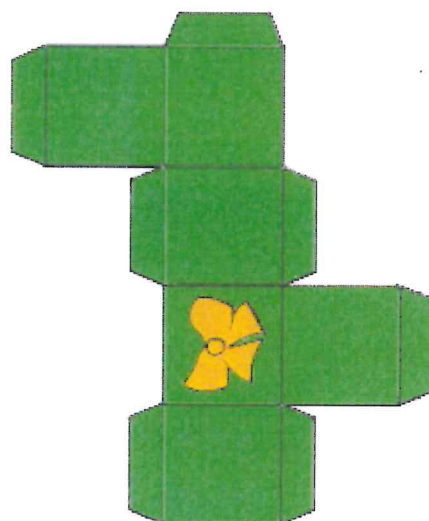
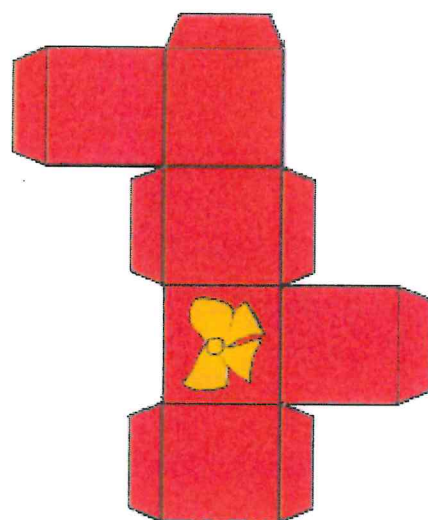
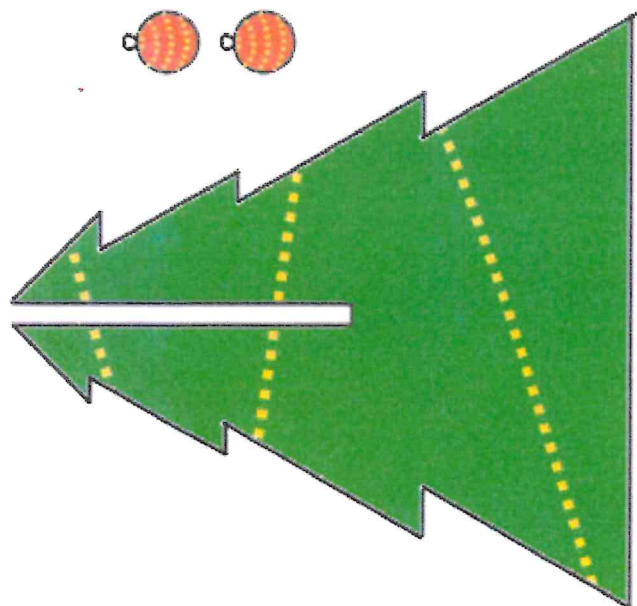
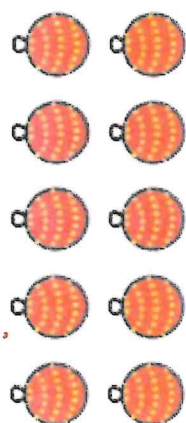
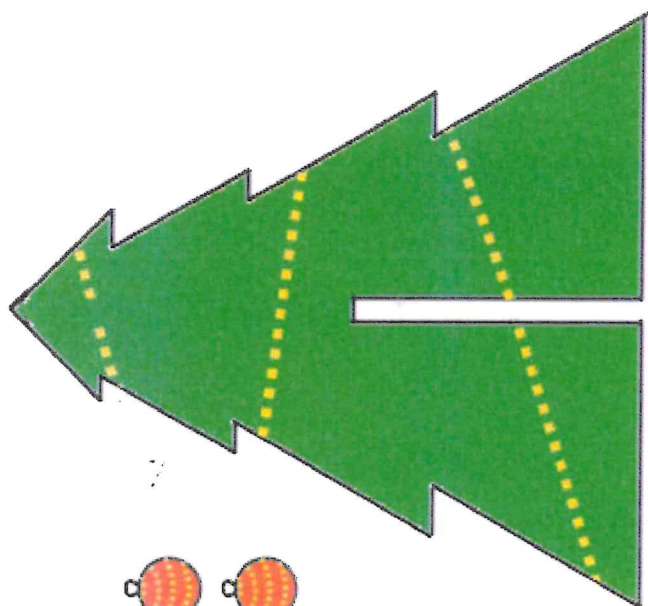
Patří na pizzu ananas?

Odpovědi vhazujte se jménem, příjmením a třídou do označené krabičky před ředitelnu. Výsledky se dozvíte v dalším čísle.

Jeden z vás bude vylosován a získá odměnu. Co to asi bude?!

NUDÍŠ SE ?
STŘÍHEJ A SKLÁDEJ !

Londýnský zpravodaj

Redakční rada:

Šéfredaktor:

Michaela Janová

Pracovní a skvělí redaktoři:

Helena Biláková

Jurkalová Josefa

Jakub Foltan

Hryštof Rotnehl

Tonda Durdil

Vojtěch

Vít

Jakub Jareš

+ VÝTVARNÍK Marková Josefína

Technický support:

Jana Müllerová

Děkujeme všem, kteří nám do tohoto prvního čísla přispěli.

Těšíme se na vaše další práce a perličky.